

Η τελευταία “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” για το έτος 2019

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

29 Δεκεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 52 (3474)

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΑΛΛΟΤΕ ΔΙΩΚΤΗ

Είναι μάλλον σίγουρο ότι, αν ζούσε ο Σαούλ –ο μετέπειτα Παῦλος– στα πρώτα χρόνια της ζωής του Χριστού, θά ανήκε στους «ζητούντες τήν ψυχὴν τοῦ παιδίου», σ’ αὐτούς δηλαδή πού, ὅπως ἀναφέρει τό σημερινό Εὐαγγέλιο, ἀνάγκασαν τόν Χριστό σέ ἐξορία λίγο μετά τή Γέννησή του. Αὐτό βεβαιώνει ἡ ὁλὴ «ἀναστροφή του ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ», ἡ ὁποία τόν ὁδήγησε στό νά «διώκη τήν Ἐκκλησίαν», ὅπως ὁ ἴδιος παραδέχεται· «μεθ’ ὑπερβολῆς ἀπάσης ἐπιχειροῦσε νά τή σβήσῃ, νά τήν καταστρέψῃ καί νά τήν ἀφανίσει», κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, ὅπως αὐτή διεμοιράσθη, κατά την 29η Δεκεμβρίου 2019, στους ιερούς ναούς της ελληνικῆς επικράτειας.

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΑΛΛΟΤΕ ΔΙΩΚΤΗ

Είναι μάλιστα σίγουρο ότι, αν ζούσε ο Σαούλ –ο μετέπειτα Παύλος– στα πρώτα χρόνια της ζωής του Χριστού, θα ανήκε στους «ζητούντες την ψυχήν του παιδίου», σ' αυτούς δηλαδή που, όπως αναφέρει το σημερινό Ευαγγέλιο, ανάγκασαν τον Χριστό σέ έξοδα λίγο μετά τη γέννησή του. Αυτό βεβαιώνει η όλη «άναστροφή του εν τῷ Ἰουδαϊσμῷ», η οποία τον οδήγησε στο να «διώκη την Ἐκκλησίαν», όπως ο ίδιος παραδέχεται· «μεθ' ὑπερβολῆς ἀπάσης ἐπικειροῦσε νά τή σβήσῃ, νά τήν καταστρέψῃ καί νά τήν ἀφανίσῃ», κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο.

«Δός μοι, υιέ, σὴν καρδίαν»

Ὅμως καί ὁ νεογέννητος Μεσσίας, κατά κάποιο τρόπο ὡς «πορθητής» ἦρθε νά γίνῃ· ἦρθε νά «ἐκπορθῇ» τίς καρδίες τῶν ἀνθρώπων, ὅχι μέ τή βία, ἀλλὰ καλώντας μας ἐλευθερά μέ τὰ λόγια: «Δός μοι, υιέ, σὴν καρδίαν, οἱ δέ σοί ὀφθαλμοί ἐμὰς ὁδούς τηρεῖωσαν» (Παρμ. 23,26). Καί ὅταν συναντοῦσε ὀργή καί ἀπόρριψη, δέν ἔβλεπε ἀμέσως τήν «πολιορκία», ἀλλὰ ἐπέμενε «σπκώνοντας τὰ χέρια του ὅλην τήν ἡμέραν πρὸς ἰσάον ἀπειθοῦντα καί ἀντιλέγοντα, οἱ οὐκ ἐπορεύθησαν ὁδῷ ἀληθινῇ». Ναί! Ἦρθε «γιά νά φανερωθεῖ σ' αὐτούς που δέν τόν ζητοῦσαν, καί γιά νά μποροῦν νά τόν βροῦν αὐτοί που δέν τόν ἔψαχναν» (Ἠσ. 65,1-2). Ἔτσι στάθηκε καί στήν πόρτα τοῦ Σαούλ καί τοῦ χτύπησε· καί ὁ Σαούλ τοῦ ἀνοιξε. Καί ὁ Χριστός ὅχι μόνο μῆκε μέσα καί δείπνησε μαζί του (Ἀποκ. 3,20) ἀλλὰ καί τόν κάλεσε νά γίνῃ «Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν».

Λέγοντας ὁ Παῦλος ὅτι ὁ Θεός τόν ξεχώρισε «ἀπό τήν κοιλία τῆς μητέρας του» καί ὅτι «διὰ τῆς χάριτός του» τόν κάλεσε σ' αὐτή τήν ὑψηλή ἀποστολή, δέν ὑπονοεῖ κάποια προσωποποίηση τοῦ Θεοῦ. Τίς διακονίες καί τὰ τέληντα ὁ Θεός τὰ μοιράζει κατά τήν ἀνεξίχνιαστη κρίση του. Εἶναι ὅμως φανερό ὅτι, ἔστω κι ἂν ὁ θρησκευτικός ζήλος τοῦ Σαούλ εἶχε πάρει στραβό δρόμο, ὁ με-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. α' 11-19)

Τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου

Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἤκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἑτὶ τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σὰς κάνω γνωστόν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον ἐκπρύχθηκε ἀπὸ ἐμέ, δέν εἶναι ἀνθρώπινον, διότι οὔτε τὸ ἐπῆρα οὔτε τὸ ἐδιδάχθηκα ἀπὸ ἀνθρώπους ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχετε ἀκούσει, βέβαια, τὴν ἄλλοτε διαγωγὴν μου εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι δηλαδὴ ὑπερβολικὰ κατεδίωκα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πολεμοῦσα. Καί εἶχα μεγαλύτερες προόδους εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν ἀπὸ πολλοὺς συνομηλικούς συμπατριώτας μου, μέ τὸν ὑπερβολικόν ζῆλον πού ἔδειχνα διὰ τὰς πατρικὰς μου παραδόσεις. Ὅταν ὁμως εὐδόκησε ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μέ ξεχώρισε ἀπὸ τὴν κοιλιά τῆς μητέρας μου καὶ μέ ἐκάλεσε διὰ τῆς χάριτός του, νά ἀποκαλύψῃ μέσα μου τὸν Υἱό του, διὰ νά κηρύττω αὐτόν εἰς τὰ ἔθνη, ἀμέσως δέν συμβουλευθῆκα ἀνθρώπους, οὔτε ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς ἐκείνους πού ἦσαν ἀπόστολοι πρὶν ἀπὸ ἐμέ, ἀλλ' ἔφυγα εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τὴν Δαμασκόν. Ἐπειτα, ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νά γνωρίσω τὸν Πέτρον καὶ ἔμεινα κοντά του δέκα πέντε ἡμέρας. Ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δέν εἶδα παρὰ τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφόν τοῦ Κυρίου.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
